

F. t. l. om kommunernes styrelse.

form af en kassekredit samt visse kortfristede lån til anskaffelse af varige aktiver m. v.

Reglen i *stk. 2* er et naturligt supplement til bestemmelserne om samtykke til lånoptagelse og svarer til de gældende regler for købstæder og sognekommuner i styrelseslovene. Kommunerne anvender normalt den fremgangsmåde at søge approbation i to omgange, således at der i første omgang søges godkendelse af, at anlægsarbejdet finansieres ved optagelse af lån, og senere søges godkendelse af vilkårene for et bestemt lånetilbud. Denne fremgangsmåde er hensigtsmæssig, idet tilsynsmyndigheden sættes i stand til i første omgang at gøre sagen til genstand for de tilsynsmæssige overvejelser, således at man i anden omgang i reglen kan indskrænke sig til en stillingtagen til lånevilkårene. Tidsfrister, der måtte være knyttet til lånetilbuddet, vil herved kunne overholdes.

ad § 56.

Bestemmelsen i *stk. 1* omhandler tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen uden tilsynsmyndighedens samtykke kan råde over en kassekredit til finansiering af løbende udgifter, og bestemmelsen i *stk. 2* omhandler tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen uden samtykke kan optage lån til endelig finansiering af kommunens investeringer m. v.

Reglen i *stk. 1* afløser de hidtidige regler i købstadkommunallovens § 22, *stk. 2*, og landkommunallovens § 15, *stk. 1, e*, og § 28, *stk. 2*, om kommunernes ret til at optage midlertidige lån. Reglen svarer i princippet til købstadkommunallovens regel, men er dog smidiggjort derved, at kassekrediternes maksimum fastlægges gennem et af indenrigsministeren fastsat beløb pr. indbygger i kommunen for henholdsvis amts- og primærkommuner.

Når der i bestemmelsen anvendes ordet kassekredit, må dette forstås i den for tilsynets udøvelse relevante forstand, medens långivers betegnelse af låneydelsen er uden betydning. Det følger heraf, at kassekrediten ikke må indgå som en permanent støtte for kassebeholdningen, men kun anvendes til dækning af kommunens løbende udgifter på de tider af året, hvor kravene til kassen overstiger, hvad en driftskapital af rimelig størrelse er i stand til at finansiere.

De foreslåede bestemmelser i *stk. 1* suppleres i *stk. 2* med regler om kommunernes adgang til uden samtykke at optage lån til finansiering af kommunens anlægsarbejder, til anskaffelse af andre aktiver eller til en styrkelse af kommunens driftskapital, men det er en forudsætning, at lånets afvikling udelukkende belaster kommunens driftsregnskab, og sker med mindst 1/3 årligt.

ad § 57.

Til stk. 1. De foreslåede regler om påtagelse af garantiforpligtelser er en videreførelse af bestemmelserne i købstadkommunallovens § 22, *stk. 1*, der fastslår, at enhver påtagelse af kaution eller anden økonomisk garanti kræver tilsynets godkendelse, men hvor der i *stk. 5* er gjort undtagelser fra reglen, således at samtykke er uforment ved garanti for lån, der ydes grundejere til bestridelse af udgifter ved indlæg af gas, vand og elektricitet i ejendomme på byens grund, samt ved gade-, vej- og kloakanlæg, når lånene afdrages over højst 15 år med mindst 1/15 årligt.

For sognekommunernes og amtskommunernes vedkommende er det ikke på tilsvarende måde i landkommunalloven foreskrevet, at samtykke skal indhentes ved kommunens påtagelse af garantiforpligtelser, men det har altid været antaget, at tilsynsmyndighedens godkendelse — efter en analogi fra reglerne om lånoptagelse — er nødvendig for indgåelse af sådanne kautionsforpligtelser.

I kommunernes virksomhed forekommer undertiden et behov for at kunne yde institutioner og lignende et retlig forpligtende tilsagn om regelmæssige tilskud, især i form af underskudsdekning over en vis periode. Man har i 2. punktum gennem reglen om tilsagn om regelmæssige ydelser og lign. for alle kommuners vedkommende lovfæstet, at der med tilsynsmyndighedens samtykke kan afgives sådanne tilsagn.

Til stk. 2 og 3. Undtagelsesreglerne stiller sognekommunerne friere end efter gældende praksis, men også for købstæder er der tale om en udvidelse af reglerne, idet samtykke efter forslaget ikke er fornødent til garanti for lån, der optages af kommunens grundejere til dækning af udgifterne ved udvidelser eller omfattende istandsættelser af gader, veje og kloaker, eller ved udredelse af afgifter ved tilslutning til fjernvarmeanlæg samt for lån, der optages af kommunens indbyggere til dækning af udgifter, der hidrører fra en tvangsmæssig gennemført ændring af elforsyningen. Således som undtagelsesreglerne nu er udvidet, er godkendelse uforment til garanti for de hyppigt forekommende lån, der ydes til dækning af udgifterne ved istandsættelser af private veje og gader i forbindelse med deres overtagelse som offentlige.

ad § 58.

I de gældende styrelseslove, jfr. købstadkommunallovens § 22, *stk. 3*, og landkommunallovens § 15, *stk. 1, d*, og § 28, *stk. 2*, er det foreskrevet, at midler hidrørende fra kommunens kapitalformue ikke må forbruges uden tilsynsmyndighedens god-